Historical Soc'y

PŘÍTEL LIDU.

ROČNÍK X. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 22. LISTOPADU 1900. ČÍSLO 13

Telegramy zámořské.

CAR MIKULÁŠ III.

Petrohrad 16. list. Nemoc ruského cara se valně zhoršila. Chřipka, níž car z počátku byl napaden, zvrhla se v prudkou horkou nemoc a zánět plic.

Ve Vídni způsobila zpráva ta v ruských kruzích velký rozruch, ačkoliv dvorní lékaři carovy a správce paláce oznamuje, že carova nemoc není dosud nebezpečnou, přece panují oň velké obavy, poněvadž car Mikuláš nebyl nikdy silné konstituce, nýbrž těla i soustavy nervové slabé. Mimo toho trpěl prý car občasnými zachvaty pomatenosti, což však bylo držáno v té největší tajnosti.

Vídenské časopisy přináší zprávu vyňatou z časopisu "Svovski kurýr" v Leburgu, níž se praví, že to není ani chřipka, ani zanět plic, ani hlavnička, čím trpí car, nýbrž že jest to otravení. Nihilisté vnikli až do carské kuchyně a podařilo se jim otraviti carovi pokrm. Jak se to mohlo stát, jest ovšem velkým tajemstvím, leč všechno služebnictvo nalézá se pod tím nejpřísnějším střežením tajné carské policie.

Zpráva tato došla "Kurýr" ze Sebastapolu.

Do Moskovy dochází zpráva z Athén, Řecko, že tam vypuklo strašné vzbouření ve vojenském vězení.

Místní velitelstvo poslalo ihned do vězení tlupy vojska, které vězně přepadlo a osm bylo jich brutálním způsobem zabito a několik set poraněno.

Vězňové byli prý nedostatečně krmeni, prací úmornou tak přemaháni, a k tomu všemi vězeňskými dozorci tak týráni, že se vzbouřili.

Z Liverpolu se oznamuje, že od doby africké zlaté zimnice, nezaznamenává se taková emigrace prospektorů, jako nyní na Novou Guinei. S každou lodí odjíždí značný počet odvážlivců a dobrodruhů do oněch divokých a nebezpečných krajů, aby pátrali po drahých kovech.

V Bělobradě, Srbsko, popraven byl četník Moiselovič, který zavraždil své doby jistou starou ženu pro pouhé tři peny. Popravě přítomno bylo 30.000 lidí. Moiselovič byl zastřelen a mezi vojáky k povinnosti této určené, nalézalo, se několik kamarádů odsouzence. Odsouzenec postaven byl na pokraj vykopaného hrobu a po vypálené hromadné ráně svalil se doň, což provázeno bylo davem pochvalným křikem. Načež hrob nad mrtvolou zasypán.

Z Londýna došla zpráva, že May Yohe, americká poslulá herečka, která před nějakým časem provdala se za lorda Hope-ho, byla konečně uznána modrokrevnou rodinou svého manžela, která ji konečně přijala do svého středu. Lord Hope vzal ženu svou na své statky, kde byla uvítána pouze stařičkou vdovou Lady Hope, která ale záhy k snaše své přilnula a ji za člena rodiny přijala. Po ní následovala hlava oné rodiny, vévoda z New Castle, který jest prominentním členem evangelické církve v Anglii, v jejímž čele takřka stojí a proto uznání jeho platí velmi mnoho.

Paříž 17. list. V blázinci pařížském zemřel nejslavnější evropský hypnotista prof. Donato, jehož karéira byla skutečně zajímavou.

Byly doby, kdy prof. Donato to byl velmi prominentním u každého evropského dvora, kde býval vítanou a známou osobností.

On prováděl své hypnotistské experimenty na železném kancléři německé říše, knížeti Bismarckovi, na princezně z Walesu, na králířeckém, hlavně na infante Eulalií, která byla tím nejlepším mediem pro spánek magnetický.

Před 14 lety stal se hrdinou sensačního škandálu, v němž zapředeno a zkompromitováno bylo velmi mnoho Američanů. Krasná mladá nevěsta bohatáho Chas Reese, jejíž dívčí jméno bylo Lucilie Walker, uprchla za měsíc po svatbě od svého manžela a svůdný černooký Donato zasnoubil se s ní kdesi v Tylořích.

Zrazený manžel však párek stopoval tak dlouho, až jej dostihl a pobloužněnou ženu nazpět odvedl a tato pak prohlásila, že Donato ji měl úplně pod svou kontrolou pomocí hypnotismu a že ona za svůj čin žádnou zodpovědnost nenese. To vyvolalo ovšem všeobecnou sensaci. Leč krasná Lucilie za nedlouho opět uprchla, aby spojila se s Donatem v Londýně, když byl manžel její v žárlivosti hrozil ji probodnouti.

Od té doby byla krasná Lucilie hlavní osobou všech představení Donatových a provázela jej na všech jeho cestách a u všech dvorů. I věří se až dosud, že Lucilie byla připoutána k Donatovi onou tajemnou silou magnetismu, jemuž nemohla odolati.

Leč ubohá žena vzala bídný konec, spáchavši samovraždu na jevišti v Monte Carlo před dvěma léty požitím nějaké žíraviny.

Donato, jak se zdá, bral si událost tu příliš k srdci, hýřil a hrál až konečně zšílel v Paříži a musel dán býti do blázince, kde nyní dokonal.

Proslavený anglický esthetik Oskar Wilde, odsouzený před šesti lety pro ohavné zločiny proti přirozenosti do vězení, nalézá se v Paříži a jest blízek smrti. Od svého propuštění z vězení žije jenž dobrodiní bývalých svých ctitelů a nyní odebeře prý se do Skotska, kde mu nabízí n jest domov.

Madame Severine, proslulá francouzská žurnalistka, přijala pozvání amerických spolku dam a přijede do Spoj. Států koncem ledna, aby ve velkých městech amerických uspořádala cyklus přednášek, jako: "Neobyčejný vliv žen pro poctivou politiku," "Proč by měli ženy přilnouti k socialismu." "Naše povinnosti k nevdaným matkám." "Denní zločiny justiční proti ženám," a "Jak lze ženám zabrániti válce."

Z Vídně se oznamuje, že v Diarbetiru v Turecku zatčeno bylo dne 15. tm. pět Armenů, na nichž lpělo podezření, že jsou členy tajného spiknutí. Zatčení vykázali se listinami o občanství a příslušnosti arménské, které jim však úřady skonfiskovali. Jelikož Turci od nich nemohli ničeho se dověděti, nechali zhotoviti kříže a ukřižovali je, používajíce provazů na místo hřebů. Když nešťastníci po celé tři hodiny na křížích viseli, ani slova přes rty jim nepřešlo, jsou sňati a zpět do vězení uvržení. Přátelé jejich zadali k turecké vládě stížnost proti tomuto barbarství.

Břeclava, 16. list. Dnes učiněn byl zde vražedný útok na německého císaře Viléma, leč nezdařil se. Když císař jel v otevřeném kočáře do kasáren kyrysníků, provázen jsa dědičným princem Bernardem Sax-Winingenským, vrhla se jakás ženština proti povozu a mrštila po císaři sekeru s tou největší sílou.

Císař má děkovati pouze rychlé jízdě, že nebyl zasažen, nebo sekyra zafičela mu kolem hlavy a padla za kočár.

Nikdo nebyl poraněn a císař ostal úplně chladným, pokračuje se svým společníkem v další jízdě.

Policie která ženštinu onu zatkla, udává její jméno, jako Selma Schnapke; jest 40 roků stará a rozena jest v Italii. Myslí se však, že ženština jest na rozumu pomatena a že nezdá se býti v žádném spojení s italskými anarchisty.

Ženština byla oděna v pouhé cáry.

Kdyby ženština byla vrhla sekeru jen okamžik dříve, byl by císař sotva vyvázl životem.

Lid, který v tisících nalézal se na ulicích, byl tak popuzen, že policie a vojsko jen s největším namaháním dopravili ženštinu do bezpečí.

Paříž 16. list. "La Press," odpolední denník, přináší dnes sensační zprávu a jak praví, z pramene úplně bezpečného, ktorouž vyvolává se Dreyfusoviada v druhém "zlepšeném" vydání. Praví se tu, že dřívější attaché amerického vyslanectví a sám náš vyslanec Porter, zmocnili se tajností konstrukce nového, francouzského, polního děla pro vládu Spoj. Států.

Obvinění čelí proti našemu námořnímu leutenantovi Simsovi, bývalému attaché našeho vyslanectví, určený ku zvláštní službě na světové výstavě v Paříži.

"Presse" dále praví, že tato událost byla hlavní příčinou náhlého odjezdu Attaché z Paříže na Gibraltar, jakož i náhlé odevzdání vyslanectví vyslancem Porterm svému tajemníku a odjezd jeho do Španěl. Presse podotýká ovšem se vší patřičnou reservou, že tento více do Francie so nevrátí a že bude zastupován prozatím vyslancem švýcarským p. Johnem Leichsmanem.

Z Washingtonu pak se oznamuje, že zpráva ta jest mylnou a nepravou a týče se vlastně kap. I. N. Lewise od 6. pluku jízdy, který jako ordonance nacházel se letos na světové výstavě v Paříži, kde nabyl informace ohledně konstrukce nového děla.

Válečný department připouští, že má informace ohledně nového tohoto válečného vynálezu a že kapitán Lewis jest autorem toho, leč popírá, že by kdokoliv z Francouzů, tím méně kdoz z kruhů vojenských býval mu v tom nápomocen. Lewis honosí se hlubokým technickým vzděláním a bylo mu totiž snadnou věcí zachytiti kombinaci děla a zhotoviti si hravě dokonalý nákres.

Leč nyní jedná se hlavně o to, kdy vynesl z válečného departementu ono vládní tajemství a kterak dostalo se do francouzských novin. Podaří-li se to vypátrati jej a zda to jest někdo z odboru ministerstva války, tedy bude postaven před vojenský soud.

Kap. Lewis má u sebe všechny dokumenty výboru, jež plán jeho přehlížel, jakož i všechny ostatní plány a výkresy děla.

Dnes však jsou Německo, Italie Anglie právě tak dobře informovány ohledně tohoto nového francouzského děla, jako Spoj. Státy a Francie sama.

Vyslanec Porter uveřejnil pak úředně v pařížských listech zprávu, že vyslanectví nemá s touto záležitostí praničehož co činiti a cesta leut. Simse na Gibraltor a Portera do Španěl, jsou čistě úřední.

Paříž 18. listopadu. Sensační tragedie odehrála se na Rue de Provence v Paříži. Účastníci sensační a krvavé této tragedie jsou osoby vysokých kruhů šlechtických a sice vikomt de Cornullier, který opustil manželku svou před čtyřmi roky, zastřelil tuto, když byla opouštěla kancelář obchodního svého jednatele. Komtesa Cornullier jest dcerou vikomta de Vianney. Odpoledne přijela ve svém landauru na Rue de Provence k obchodnímu svému jednateli, u něhož zdržela se pouze několik minut. Vyjdouc pak z úřadovny na chodbu, spatřila proti sobě kráčeti svého manžela s revolverem v ruce. Zděšeně vykřikla a chtěla vrhnouti se zpět. Leč v tom zahoukly rychle po sobě tři rány a smrtelně raněná komtesa se zoufalým výkřikem zkácela se k zemi. Jedná kule vnikla ji do hlavy, druhá do prsou a třetí rozdrtila ji ruku. Vrah spěchal ji nyní sám na pomoc a posílal lidi rychle pro kněze. Smrtelně raněná komtesa dopravena jest rychle do nedaleké lékárny a na rychlo sem povolaný lékař prohlásil poranění za smrtelné. Jelikož však raněná dosud dýchala, dopravena byla v ambulanci do nemocnice Cariboisiére. Když pak dostavila se sem policie, odevzdal ji vrah zbraň se slovy: "Já jsem ji zastřelil—jsem její muž" a zcela chladně odešel s policií, jako byse pranic nebylo stalo. Na komisařství se vyjádřil, že nechtěl ženu svou zastřeliti, nýbrž pouze sensaci vyvolati. Víkomte Cornullier jest 44 roků stár a záložní kapitán gen. štábu a s manželkou svou, která honosila se neobyčejnou krásou, měl tři dítky, z nichž nejstarší jest hoch 14 roků. Manželství jejich nebylo nikdy šťastné.

Z Bělobradu dochází zpráva, že královna srbská Draga, která teprvé nedavno za kralíčka Srbského se provdala a v požehnaném stavu se nacházela, zemřela zanětem pobřišnice. Některé zprávy dí, že Alexander se ji nabažil a že nebohá Draga byla násilně se světa zprovozena.

Peking 17. list. Nota, jež má doručena býti zástupci cizích mocností vládě čínské, dotyčně jejím zástupcům, princi Cangovi a Li Hung Changovi, jest již úplně hotova a bude doručena co nejdříve.

Americký vyslanec Conger, vydovuje se velmi příznivě a stávající situaci a soudí, že v budoucím zasedání vyslanců věc dojde svého konce. Jedná, se pouze o vzájemné dohodnutí, poněvadž vyslanci na některých požadavcích shodnouti se nemohou.

Francouzský vyslanec M. Pichon, navštívil Li Hung Changa, který mu doručil císařský edikt, nímž se princ Tuan zbavuje úplně všeho důstojenství úředního i kmenového. To zároveň týče se i prince Chwanga. Ačkoliv oba tito rádové a společníci císařovny vdovy jsou neškodni a vzdálení, přece jest císař čínský dosud úplně bezmocným, an všichni jeho přátelé a rádcové byli na tajný rozkaz císařovny postíháni.

General Tung Fuh Hsiang, vrchní velitel vojska čínského, upadl taktéž v nemilost u císařovny a nový ministr kabinetu Lu Chwang Lin jest prý druhý Kang Yi. Proto panují vážné obavy, že podmínky velmocí vládou čínskou, která má své sídlo v Siang Fu, přijaty nebudou.

Zda se stane, tak tedy nezbude mocnostem nic jiného, než prohlásiti válku Číně. Rusko a Spoj. Státy však nehodlají nového tohoto koncertu se súčastniti.

Od dedne okupace Pekingu, nechal německý velitel zastřeliti nejméně 100 ztotožněných a usvědčených boxerů.

Naš generál Chaffer však rozkázal, že nechce ničeho věděti, aniž zahajovati nějaké vyšetřování s osobnostmi súčastněnými ve vzbouření před osvobozením vyslanectví.

Dále oznamuje, že čínský general Ma s 10.000 muži, gen Fang s 8000 muži a gen Yu s 5000 muži dali se na pochod k západním hranicím Číny, aby zde v pádu potřeby mohly zastaviti postup vojska spojených mocností na západ.

Francouzské vojsko, jež bylo vysláno do Chang Ling, v provincii Chang Li, ku ochraně katolických kněží, dostalo se šťastně na místo a všechni kněží a osadníci jsou zachráněni.

Dr. Norrison telegrafuje Londýnským "Times," že vyslanci opět zahájili vyjednávání, zda má se setrvati na požádavku odpravení všech princů a že se zdá, že vyslanci v tom ohledu mění svůj úmysl.

Li Hung Chang udává, že princ Tuan uprchl do Mongolska k svému tchánovi, který má svůj palác v Ming Hai Sien v provincii Kwan Sa.

Válka v Transvaalu.

Sensační zvěsť došla sem z Jižní Afriky. Tábor hrdinného boerského generála DeWetta byl přepaden angl. kavalerií a bezmála potřen. Veškerá děla Boerů, střelivo a vozatajstvo upadly v ruce vítěze. De Wett unikl společně s presidentem Steinem sice zajetí, za to však mnoho jeho druhů a bojovníků zůstalo na krvavém bojišti. Plukovník LeGallais, vedoucí Brity k tak neočekávanému vítězství, pobočník gen. Kitchenera, vítěze Chartumského, padl v boji tom a mnoho důstojníků jeho zraněno. Bitva stala se 50 mil od Kroonstadu a přivodila úplnou demoralisaci boerských vlastenců, již zahájili nyní drobnou válku, tak zvanou guerillu.

Dne 17. tm. napadli Boerové velkou silou drahu u Edinburgu, leč byli s velkými ztrátami odraženi Angličany. Oznamuje se, že Burové ztratili zde 75 lidí.

Zpravodaj "Daily News" oznamuje z Petermaritzburgu, že garrison Vrybeldův byl úplně potřen a byl nucen opustit město. Angličané okupovali jej a zaujali posice na okolních horách, vyvěsíce v celém okolí návěstí, zda Burové pokusí se o opětné zmocnění se města, že toto vyhozeno bude do povětří.

Boubonický mor vypukl mezi domorodci v Seynoika, nedaleko King Williamstown. Angl. úřady učinily všechny možné kroky k potlačení hrozného moru.

---

* William August Drogo, hrabě z Manchestru, schudlý anglický šlechtic, pomohl si na nohy tím, že z asnoubil se s jedinou dcerou Cincinatského milionáře Zimmermana. Sňatek odbýván tyto dny v Loyndně.

Z Washingtonu.

Dosavadní generální spolkový návladní Griggs oznámil, že nehodlá setrvati v ministerském kabinetě presidenta McKinleyho déle, než do konce jeho první lhůty, to jest do dne 4. března, kdy vystoupí z kabinetu. Griggs hodlá se věnovati advokátské prakci ve svém státě New Jersey, kde pro takové právníky, jako je Griggs, pšenice kvete. Jak známo, jest stát New Jersey střediskem trustů, od nichž lze vydělati ročně obrovské tisíce, zvláště zahájí-li budoucí kongress proti nim nějakou akci.

Vrchní velitel naší spolkové armády gen. Miles ve své, výroční správě udává, že nastala nevyhnutelná potřeba reorganisace našeho vojska a rozmnožení stále armády, totiž jednoho muže na každých 1000 obyvatelů země. Nyní připadá jeden muž na 8000 obyvatelů. Gen. Miles praví, že armáda naše musí býti zreorganisována a rozmnožena, poněvadž ke službě jakou naše poměry v přítomné době vyžadují, nelze používati temporárních vojenských organisací, nýbrž dobře cvičeného stálého vojska.

Dále praví gen. Miles, že v poslední době byla naše armáda tak zredukována, že v přímořských pevnostía v pobřežní službě vůbec, není ani jedna čtvrtina vojska, jaká by tam býti měla. Pobřežní naše pevnosti, které postavili jsme nakladem 55 millionu nemají dostatečnou posádku, která musí býti doplněna co nejdříve, tak aby pevnosti tyto dokonale střeženy a bezpečny býti mohly.

Zároveň oznamuje Miles, že sbory dobrovolnické na Filipinech, musí podle zákona do dne 1. tu července 1901 poslány býti domů a sí se na to pomýšleti již dnes a učiniti všechno opatření k nahražení jich.

Na pevnosti pobřežní bylo vydáno $55.000.000 a dalších $15.000 000 bude ještě zapotřebí, aby všechna projektovaná a zdokonalení mohla býti vykonána. Dalších $11.000.000 bude zapotřebí v tomto roce k opravě pobřežních pevností, kasáren atd. a největší suma uvyžaluje New York, pak Californie, Oregon, Washington, Virginie a Porto Rico.

Dále oznamuje gen. Miles že fortifikační výbor opatřil naše dělestřelectvo námořní znamenitou látkou výbušnou, která konati může ty nejznamenitější služby v době války, nebo na velkou vzdálenost možno pomocí ní proraziti dělové ocelové pancéře lodní atd. a projevuje naději, že není daleká doba kdy armáda naše opatřena bude samohybným vozotajstvem to jest automatickými vozy k dopravě zásob atd.

Guvernér Chas. H. Allen na Porto Rico podává vládnímu odboru vnitra zprávu komisaře vyučování Mr. Brumbougha, ohledně stavu škol na Porto Rico.

Brumbough praví, že podle dosavadních zákonů školských, byla škola vydána na milost nebo nemilost každého mayora, alcalda, nebo ajuntamienta. Že povolování na školy bylo nedostatečné a v mnohých velkých osadách dosud ani školy nebylo.

V posledním roce založeno bylo 616 škol a letos založeno bude dalších 800 škol, což postačí prozatímně aspoň pro 9000 dalších žáků.

Porto Rico není dosud zralé pro zakládání dětských besídek. (Kindergarden) nebo dítky musí předem vyučovany býti tomu nejnutnějšímu, nebo jsou hrozně zanedbané ve všem.

80 procent obyvatelstva na ostrově nemá rozhodně žádného vzdělání a tisíce dítek dnes nemá na těle svém než kus bídného cáru, pobíhající polonahých nemajících co jísti, ani kde bydleti a těmto malým nešťastníkům není ničeho známo o lásce k domovu a k vlasti.

Asi polovina škol nalezá se na venkově a většinou dítky španělské je navštěvují. Žactvo bude muset učeno býti anglicky.

Téměř všechny školy nachází se v najatých místnostech a děti sedí většinou na zemi. Které dítě přinese si stoličku, tedy si může sednouti, ostatní sedí na holé zemi, nebo dřevěných špalíčkách.

Učení zahájeno bylo dne 1. října a pro 3000 žáků není dosud místa. 800 učitelů vyučuje 38.000 žáků. Kdybychom měli postačitelnou sumu peněz na ruce, nechalo by se vše zaříditi během 100 dní.

Tegrafické zrávy americké.

Politika v armádě

Leutenant-Colonel Russell B Harrison, syn bývalého presidenta Harrisona, nalézající se v aktivní službě vojenské, obdržel nyní po skončených volbách náhle a neočekávaně "čestné propuštění" od vojska. Harrison nyní činí všechny možné kroky, aby odvolání toto bylo vzato nazpět. Col. Harrison jest vojenským velitelem na Porto Ricu, zastává je zároveň úřad generálního inspektora. Jakmile byl o svém propuštění zpraven, zaslal ihned brigádníku gen. J. C. Breckenridgeovi kabelogram, aby použil všeho svého vlivu, by odvolání jeho bylo vzato zpět, an nehodlá z vojska vystoupit. Též mnozí jiní prominentní přátelé mladého důstojníka jsou vyzváni, aby gen. Breckenridgeovi byli nápomocni. Gen. Breckenridge bude v této záležitosti osobně appelovati na presidenta a doufá, že se mu podaří pohnouti jej k odvolání onoho rozkazu. Nejzajímavější na té celé věci jest, že Col. Harrison stal se obětí politiky a prohřešení se svého otce proti McKinleymu v poslední kampáni. Bývalý president Harrison byl totiž vícekráte naléhavě žádán a vyzíván národním rep. výborem, aby ve prospěch McKinleyho uspořádal několik přednášek v amerických metropolích, leč Harrison nechal všechna taková vyzvání nepovšimnuto a ostal pěkně doma. A proto se také tu a tam se vší určitostí tvrdí, že president sám přímo propuštění Col. Harrisona nařídil. Praví se dále, že starý Harrison napsal mezi jiným i dopis, v němž dí, že by mohl pro republikánskou věc velmi málo učiniti. Válečný department omlouvá propuštění Col. Harrisona tím, že vojenský department na Porto Ricu byl zrušen, leč že by zrušen býval i úřad generální ho inspektora, o tom ani slovem se nezmiňuje. Nebude-li odvolání to to zrušeno, bude muset Col. Harrison opustiti dnem 1. června Porto Rico a vystoupiti z vojenské služby s tou trpkou zkušeností, že s pány neradno zahrávati.

Hrozná pokuta

V Limon, Lincol Co. Col., odpykal černoch Preston Porter, alias John Porter příšerným způsobem, avšak zaslouženě za svůj ohavný zločin. Preston totiž ohavně znásilnil a pak příšerným způsobem zavraždil asi 12 letou deerušku váženého občana Richard W. Frosta, Louisu. Černoch byl lapen a ku skutku svému se přiznal. Šerif vezl pak zločince po dráze do vězení, když tu asi 300 lidí zastavilo vlak v Limon, vyrvalo černocha úředníku, který proti takové přesile byl úplně bezmocným. Černoch na to pak odvlečen za město, kde zaražena do země železniční kolejnice a kol nakupena co nejrychleji hromada dříví, svědčící, jak hroznou smrtí bude zločinci odebrati se na věčnost. Odsouzenec doveden k hranici, kde dovoleno mu pomodliti se naposledy. Černoch choval se až dosud zmužile a ochotně po vykonané modlitbě postavil se zady k sloupu, načež asi tucet mužů přikročilo k němu, aby jej přivazali řetězy. Nohy a tělo odsouzence jsou připevněny ku kolejnici, kdežto ruce svázány mu pro vazem. Hranice pak polita petrolejem, aby rychle hořela. Příšerné tyto přípravy trvaly téměř hodinu a když vše bylo hotovo, vyzván otec zavražděné dívky, aby hranici pod odsouzencem zapálil, což tento učinil. V okamžiku na to vyšlehl malý plamený jazyk, do výše vznesl se malý obláček černého dýmu, který každým okamžikem stával se mohutnější, zahaluje chvílemi úplně postavu odsouzence. Dříví počalo praskati, ohnivé jiskry vylétaly do výše a některé opětně padaly zpět, opisujíce svou elipsovitou dráhu. Až dosud nevyšlo z úst odsouzeného ani jediné slovo, ani jediný vzdech, ani jediný ston. Leč v okamžiku vzňaly se na odsouzenci spodky, od nich pak rukávy u košile a plamené jazyky vyšlehly mu nad hlavu. V témž okamžiku vyrazil černoch ze sebe srdcervoucí ryk, jež zachvěl i těmi nejotužilejšími. Tvář černocha hrozně mukami sešklebená, hlava hleděla marně uniknouti pekelným plamenům, klatíc se v rychlých pohybech se strany na stranu. Černoch v nevyslovitelných mukách hrozným hlasem volal: "Bože všemohoucí, lidé, zastřelte mne rychle! Pusťte mne, já mám ještě něco vyznati!" Leč slova a stenání jeho přehlušována bylo křikem lidí a praskotem ohně. Tu přehořely provazy a ruce nebožáka uvolněny, pačaly ve vzduchu šermovati, jako by hleděly vyprostiti tělo z hrozného postavení. Při tom černoch neustále hrozně naříkal a o smilování prosil, cloumaje tělem, že až řetězy, nimiž byl připevněn, příšerně chrastily. Nohy jeho byly na škvarek upáleny, leč tělo dosud bylo zdrávo a odsouzenec v mukách Tantalových neustále řval děsným hlasem, aby jej zastřelili. Tu několik mužů rychle rozekalo několik prken, drobné dříví vrženo do ohně, miriady jisker vyletělo do povětří, mocné plameny opět vyšlehly do výše, zahalily svou oběť, jejíž hlas zvolna umlkal, až konečně zanikl v praskotu ohně docela. Hlava odsouzence klesla na stranu—bylo dokonáno. Shromáždění, hroznou tuto ceremonii pořadající, stálo zde po celou tu dobu téměř úplně němé, jen tu a tam pronesl ten či onen nějaké slovo. Když pak plameny ustaly a jen hromada rudého popele zde ostala, nad níž trčel do výše sloup s mrtvolou zuhelnatělou, rozcházelo se shromáždění od tohoto příšerného divadla, přeje jeden druhému "Dobrou noc."—Guvernér Thomas, byv tázán, zda v této záležitosti bude činiti nějakých kroků, odepřel o tom mluviti. Šerif Freeman, jemuž odsouzenec byl vyrván, učinil všechno možné, aby černocha zachránil před hrozným skončením, jaké pro něho předvídal. Událost ta vyvolala v celém státě pochopitelné vzrušení.

Hromadná krádež mrtvol.

Úřadům v Kalamazoo, Mich., bylo oznámeno, že hřbitov, u Springbrook, Nevayago Co., byl v posledním roce systematicky okrádán o mrtvoly. Zločin odkryt teprvé v posledních dnech, kdy shledáno, že země v hrobech se propadla a když pak hroby byly otevřeny, shledáno, že mrtvoly byly ukradeny. Pokud bylo vypátráno, ukradeno bylo asi deset mrtvol, většina záhy po jich pohřbu, některé teprvé před nedávnem. Hřbitov nalézá se na místě poněkud odlehlém od města, tak že lupiči mrtvol mohli zcela lehce pracovati na svém díle. Na hřbitově nalezena byla též sekera, níž nepochybně lupiči užívali při rozbíjení rakví. Pinkertonova tajná policie byla najata okresními komisaři a zahájila již to nejpodrobnější pátrání.

Drobné zprávy.

* President McKinley vyhlídl již nástupce gen. návladního Griggse, v osobě gen. Wills VanDeventera z Cheyenne, Wyo. Saudce Deventer jest jedním z vynikajících právníků ve státu Wyoming a jako republikán má za sebou skvostný rekord.

* Kazatel Alonzo Rich, byl min. sobotu spolkovým soudem v Kansas Citu, Mo., odsouzen na dva roky do káznice a pokutován $100 pro křivou přísahu, již dopustil se při žádosti o pensi. Rich pojal kdysi za ženu ženštinu starého vojáka, jíž mu byl odloudil. Leč žena nechala se záhy s kazatelem rozvésti pro surové s ní nakládání a když nyní její manžel žádal o pensi, odpřisáhl kazatel, ze sňatek s jeho ženou byl nezákonitý a že žadatel byl již před tím ženat. Rich jest 60 roků stár a při vynešení rozsudku plakal jako dítě a doznal, že zhřešil.

* V Newport, Ky., zpronevěřil asistent klerka, Frank M. Brown, na tamní German Nati n l Bank sumu $201,000 a beze stopy zmizel. Bankr byla zavřena.

* Generální postmistr Smith, uveřejnil úřední zprávu, že místa svého vzdáti se nehodlá.